

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.X.37.679/2019/6.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Magyarfalvi Katalin
előadó bíró
. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes: ... Megyei Kormányhivatal

Az alperes képviselője:... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.598/2018/19.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.598/2018/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2015. december 1-től C2 minősítési csoport szerinti rokkantsági ellátásban részesült. Az elsőfokú társadalombiztosítási szerv a felperes kérelmére lefolytatott felülvizsgálat eredményeként az ellátást a 2018. április 16-án kelt határozattal megszüntette, egyidejűleg, az elsőfokú komplex minősítési bizottság szakvéleménye alapján, amely szerint a felperes egészségi állapota 29%-os, D minősítési csoportba tartozik, havi 56.390 forint összegű rokkantsági ellátást állapított meg részére.
- [2] A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta, mivel a másodfokú komplex minősítési bizottság a felperes egészségi állapotát és minősítési csoportját az elsőfokú bizottsággal azonosan határozta meg.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [3] A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatát azért kérte, mert az egészségkárosodása miatti magatehetetlen állapota alapján az E minősítési kategóriába kellett volna sorolni.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte határozata ténybeli és jogi indokai fenntartásával.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A munkaügyi bíróság a határozatokat megsemmisítette, az elsőfokú társadalombiztosítási szervet, annak megállapítása mellett, hogy a felperes egészségi állapota az első- és másodfokú orvosi bizottsági vizsgálatok idején és az ítélet meghozatalakor is 20%-os, a felperes E minősítési kategóriába tartozó személy, új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezte.
- [6] A bíróság a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő - alperes indítványára két ízben kiegészített, a bíróság által részletesen ismertetett, általa aggálymentesnek ítélt - szakvéleménye alapján megállapította, hogy a felperes egészségi állapota 20%-os, önellátásra csak részben képes. Az ítélet indokolása szerint alperes a másodfokú orvosszakértő főorvos által adott szakmai állásfoglalás csatolásával vitatta a perben kirendelt szakértő szakvéleményét; a közigazgatási eljárásban és a perben beszerzett szakvélemények a felperes pszichés részkárosodásának mértékét illetően nem egyeztek, az eltérések indokairól a szakértő a szakvélemény kiegészítésben számot adott. A bíróság a másodfokú bizottság orvosszakértője és a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye közötti különbség tisztázására indítványozott, új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt, mint szükségtelent mellőzte, ennek indokait a következőkben jelölte meg.
- [7] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.), illetve a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) több esetben szakít a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) szabályaival, a perkoncentráció a törvény egyik kiemelt célkitűzése. A Pp. 308. § (1) bekezdése szerint a bíróság ugyanazon szakkérdésre rendszerint egy szakértőt rendel ki, ez azt jelenti, hogy ugyanabban a szakkérdésben, a per ésszerű időn belül történő befejezése érdekében főszabályként egy szakértőt kell kirendelni. A Pp. 315. § (1) bekezdése kizárólag egy esetben, akkor teszi lehetővé új szakértő kirendelését, ha az aggályosság megszüntetésére irányuló kísérlet sikertelen volt. Önmagában amiatt tehát, hogy a fél nem ért egyet a szakértő válaszaival, következtetéseivel, nincs helye a kirendelt szakértő "kicserélésének", így a szakvélemények "többszörözésének".
- [8] A Pp. 316. § (1) bekezdés a)-d) pontja felsorolja azokat az eseteket, amikor a kirendelt szakértő szakvéleménye aggályos. Az alperes nem adta érdemi indokát annak, hogy a szakvélemény miért aggályos, így a bíróság a kiegészített véleményt aggálytalannak tekintette és elfogadta ítélezése alapjául. Mivel a társadalombiztosítási szervek a felperes egészségi állapotát a fentiekől eltérően állapították meg, a határozatokat a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján meg kellett semmisíteni, az elsőfokú hatóságnak pedig az új döntés meghozatala során a komplex minősítést 20%-os mértékű egészségi állapot figyelembevételével kell elvégeznie és az annak megfelelő típusú és összegű ellátást megállapítania.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Pp. 315. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.
- [10] Az alperes - az ügy előzményeinek és a jogerős ítélet indokainak

részletes ismertetését követően - kifejtette, hogy a rehabilitációs hatóságok eljárása során a szakértői bizottságok által adott komplex minősítések olyan szakértői vélemények, amelyek irányadók a felperes egészségi állapotának mértékét illetően. E szakvélemények helytállósága, illetve az azokon alapuló határozatok akkor vitathatók a perben, ha a fél a megalapozatlanságukat tudja bizonyítani. A Pp. nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a közigazgatási eljárásban készült komplex minősítési vélemény nem tekinthető egyenrangúnak a perben szerzett igazságügyi orvosszakértői véleménnyel. Ezért a közigazgatási eljárásban és a perben szerzett szakvélemények közötti ellentmondás feloldásáról a bíróságnak további szakértői bizonyítás elrendelésével kellett volna gondoskodnia. Az alperes a szakvéleményre tett észrevételében részletesen megindokolta az új szakértő kirendelésére tett indítványát, amely összhangban van a Pp. 316. § (1) bekezdés c) pontjában előírt új feltételekkel. Az ítélet azért sérti a Pp. 315. § (1) bekezdését, mert a bíróság a határidőben előterjesztett és érdemben indokolt bizonyítási indítványát mellőzte, így a tényállást nem tárta fel teljes mértékben.

- [11] Az alperes - álláspontja alátámasztásaként és felülvizsgálati kérelme befogadásának indokaként - hivatkozott arra is, hogy a korábbi joggyakorlat szerint a bíróság új igazságügyi szakértő kirendelését egymásnak ellentmondó szakvélemények esetén szükségesnek tartotta, amellyel ellentétes, hogy a bíróságok az ítéleteiket - ahogyan a jelen ügyben is -, egyetlen igazságügyi szakértő véleményére alapítsák. Végül utalt arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében, így a jelen perben felhívott Mfv.III.11.120/2010/3. számú határozatában kimondta, hogy az ORSZI szakértői bizottságai és az igazságügyi orvosszakértő véleménye közötti olyan kérdésekben mutatkozó eltéréseket, amelyek megítélése különleges szakértelmet igényel, a bíróságnak a Pp. 182. § (3) bekezdése alkalmazásával, további szakértői bizonyítás elrendelésével kell tisztáznia.
- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [14] A jogerős ítélet felülvizsgálata során a Kúriának arról kellett döntenie, hogy a munkaügyi bíróság az eljárása során megsértette-e a Pp. új szakértő kirendelését szabályozó 315. § (1) bekezdését.
- [15] Az irányadó tényállás szerint a felperes egészségi állapotát az első-, és másodfokú orvosi bizottság, valamint a perben kirendelt igazságügyi szakértő azonos megbetegedések alapul vételével határozta meg. A közigazgatási eljárásban és a perben szakvéleményt adó szakértők véleménye között az értékelt három megbetegedés közül egy megbetegedés részkárosító hatása mértékének (65% vagy 75%), ebből fakadóan az össz-szervezeti egészségkárosodás (71% vagy 80%) és az ebből kiszámított egészségi állapot (29% vagy 20%) mértékének

meghatározásában volt különbség. Ennek az eltérésnek azonban a perben vitás kérdés eldöntése, a felperes minősítési kategóriába sorolása, annak alapján az őt megillető ellátás szempontjából nem volt jelentősége.

- [16] A megváltozott munkaképességű személyek minősítési kategóriába sorolását a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012. (II.14.) NEFMI rendelet (NEFMIr.) szabályozza. D kategóriába és E kategóriába - a NEFMIr. 3. § (2) bekezdés e) és f) pontja szerint - azok a személyek sorolhatók, akiknek az egészségi állapota 1-30% között van. Ezen személyek közül D kategóriához tartozó ellátásra azok jogosultak, akik orvosszakmai szempontból önellátásra képesek, míg E kategória szerinti ellátásra azok, akik az önellátásra nem vagy csak segítséggel képesek. Az 1-30%-os egészségi állapottal rendelkező személyek rehabilitálhatóságának vizsgálatát a jogalkotó nem rendelte el, annak megállapítása, hogy e személyek D vagy E kategória szerinti ellátásra válhatnak-e jogosulttá, kizárólag az önellátási képességük orvosszakmai szempontú véleményezése alapján történik.
- [17] A felperes egészségi állapota a közigazgatási eljárásban és a perben azonosan, 1% és 30% közötti mértékben (29% illetve 20%) került megállapításra, ezért a százalékos mértékben kimutatható eltérés okait nem kellett tisztázni. A jelen perben vitás kérdés eldöntése szempontjából annak volt jelentősége, hogy az 1-30% egészségi állapottal rendelkező felperes önellátásra képes, vagy arra korlátozottan képes, illetve képtelen-e. A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő kiegészítő szakvéleményében foglalt megállapítását, miszerint a felperes önmaga ellátására csak részben képes, az alperes nem vonta kétségbe, így fel sem merült olyan vitás kérdés, annak alapján a perben kirendelt szakértő szakvéleményének bármely aggálya, ami új szakértő kirendelését indokoltta tette volna.
- [18] Mivel a jelen perben lefolytatott orvosszakértői bizonyítás alapján megállapítható volt, hogy az 1-30 % közötti egészségi állapottal rendelkező felperes önmaga ellátására csak részben képes, amivel az E minősítési kategóriába sorolásának a feltétele teljesült [NEFMIr. 3. § (2) bekezdés f) pont], a bíróság az alperesi új eljárásra adott iránymutatásként jogszabálysértően írta elő a felperes komplex minősítése 20%-os egészségi állapot alapján történő elvégzését, amely megállapítást a Kúria a jogerős ítélet indokolásából mellőzi.
- [19] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a bíróság nem sértette meg a Pp. 315. § (1) bekezdését, ezért a jogerős ítéletet - az indokolás módosításával, a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A felperes a felülvizsgálati eljárásban költségigényt nem

érvényesített, ezért a Kúriának e tárgyban rendelkeznie nem kellett.

- [21] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján döntött.
- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [23] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

, 2020. január 27.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő